

IV-1
Kappell
Småttryck

Sånger

för

Finska Militairen.

Tryckt i Jacobstad, hos N. F. Sandelin, 1855.

Wandrings-Sång

Melodia Jäger lifvet är så etc.

Faller icke

Hörigat lifvet är så hertligt
Faller icke.

Gj är något sleg besvärligt
Faller icke.

När det jemt på ärens strät
Heter Gossar marsch—framåt!
Sjung fallera fallera falleralla
Faller fallera faller ra.

Hög och låg ut hvarse bydda
Faller icke.

Nu förena sig att flydda
Faller icke.

Fosterlandets helga mark
Och vår älsade Monark.
Sjung :.

Finska Skarpskyttar vi kallas
Faller icke.

Och en önskan är nu allas
Faller icke.

Att för sammet som vi fått

innska
imprimatur L. Heimbürger

Fienden ge sakra Flott.
Sjung ::

Bröder låt oss tappra vara
Fallera ic.

Sy med oss är ingen fara
Fallera ic.

Då för Land och Rikssare
Tusen tusen hjertan be.

Sjung ::

Tro och kärlek skall oss lifwa
Fallera ic.

Suomis Söner lifwet gifwa
Fallera ic.

För sitt Lands Wälgörare
Hell Dig Store Rikssare!

Sjung ::

Sy wi frukta ej för döden
Fallera ic.

Stönt den slutar våra öden
Fallera ic.

Om den skulle träffa oss
När för rättwis sak wi slå

Sjung ::

Amiral Plunridgs tillagnadt

Melodie Våren kommer följden qvitterar

Wåren kom, och grönklädd Jorden
Smektes ljust af västans flätt
Suomis bölja upp i norden
Blef ur winterns boja wält,
Då kom Plunridgs ej att strida
Med en wäpnad hjeltehand
Han blott wille armob sprida
Härja genom eld och brand.

Swärför kom du blott att sänka
Tron på Englands menstlighet?
Wi ej godt om den mer tänka
Nu då ondt man rönt och wet,
Skall ej Finlands tårar bränna
Dig lit elden som du spred?
Skall ditt hjerta icke känna
Engång hur wårt hjerta led!

Kanste när i våra länder
Friden knyts af Allmatts hand
Striden till ditt hjerta wänder
Uppstånd det af ängrens brand

10 **D**ock wi wilja ej nedfälla
Någon hämnd för hwad du gjort
Finns folkets hjertan alla
Dig förlåta—det är stort.

4

Men om du mot Finlands Söner
Kärligt går med wäpnad hand,
Undra ej om här du röner
Hur man slåss för Tzar och Land
Ty wår ära wi ej swika
Ej för guld ej löften nöd
Wår Monark wi äro lika
Trogha uti lif och död.

Wid underrättelsen om wår Högt-
älskade Monarks Nikolaiden 1.
dödliga fränfalle.

En sorgepost går fram, hwarthanden när
I lägsta tjäll från höga Kessarborgen
I lyckans hem—i hwarje bröst ett sår
Den plötsligt dyppnar för den djupa sorgen
Den täljer oss att landets Store Far,
Ej mera är—Han spiran nedlagt har.

Och tåren i hwarjt öga wittne här
Att högt Han älskades af hwarje hjerta

Se allt Hans folk det sig i sorgdrägt klär
Det känner wid Hans bortgång namnlös
Det redan mången bitter tårkalk tömt
Men ingen ingen än som vort så ömt.

Nu Herrans Smorda gått från jordens strid
Att ewigt i de ljusa rymder throna
Han har nu wunnit salighet och frid
Och ernått en owanflig segertrona
An för Sitt trogha folk hos Gud Han ber
Som in i döden Honom kärlek ger.

4

Hans stoft omhågnas af wälsignelsen
Hans minne tacksamtt lesa skall i norden
Nu får han tusenfalldig lön igen
Han spridde tusenfalldig fröjd på jorden
Det är en tröst när wi stå wid Hans bår
Att Han i himlen ewigt fröjdas får.

Till ä g g

Ett ljus har sloctnat—dock ett nytt går upp
I Alexander som wi trohet swära
Han älskar oss, Han är wår framtids hopp,
Han ärofultt skall ärfda kronan bära.
Han är oss kär, Sin ädle Faders Bild
Så hogstint som han war—så god och mild.

Och folkets böner nu för Dig uppgå
Till den som pröfvar och som torftar låren
Att Han den tunga bördan lätta må
Som gyllne kronan medför uti spåren
I Dig en Far Gud vill oss återge
Du Din i Himlen först får återse.

Handwritten text, likely a continuation of the poem or a related prayer, written in a cursive script.

Handwritten text, likely a continuation of the poem or a related prayer, written in a cursive script.

2112

Handwritten text, likely a continuation of the poem or a related prayer, written in a cursive script.

